

forrige Regering har ønsket at overlade Valgene til Landstinget til de kommunale Raad. Det Spørgsmaal har ikke voldet mig nogen Vanskelighed i de Kredse — og det er ikke saa faa —, hvori jeg er færdedes under Valgbævgelsen, lige saa lidt som i min egen Valgkreds. Naar vi i Fjor foretrak Kommunevalget fremfor Aldersprincippet, er det, fordi jeg og den tidligere Regering mente, at det var det mest konservative Grundlag for Landstingets Sammensætning; men vi erklærede os villige til Forhandling om den Sag, og ved Fremsættelsen af Forslaget sagde jeg, at der var to Principper, man kunde følge, enten Aldersprincippet eller Kommuneprincippet. Vi foretrak det sidste, og det foretrækker jeg fremdeles, men om alle Spørgsmaal undtagen den almindelige Valgrets Princip har den forrige Regering i Overensstemmelse med sit Parti, før vi gik til Valg, erklæret, at det er Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles.

Nu er Spørgsmaalet imidlertid: Hvad skal vi gøre i dette Øjeblik? Og derom synes jo et Par foregaaende Talere at være noget uenige med sig selv; de har ikke rigtig vidst, hvad de skulde tilraade. De har opdaget, at der er fremkommet et Forslag i det Blad, der hedder „Tiden“, og det er ikke saa sært, at deres Opmærksomhed er henvendt derpaa, det er min selvfølgelig ogsaa, men de har været noget i Tvivl om, hvorvidt man skulde optage det Forslag under denne Sags nuværende Behandling her i Folketinget. Jeg gør opmærksom paa, hvad der jo er rigtigt, og hvad der er i fuld Overensstemmelse med det, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har skrevet i sit Blad, at det Forslag, han har ladet trykke, staa fuldt ud for hans egen Regning. Det er ikke Venstres Forslag, det er ikke Bestyrelsens Forslag, det er et Forslag, som det ærede Medlem selv har ønsket allerede paa dette Stadium at fremsætte — ikke i Tinget, men i sit Blad udenfor Tinget til Drøftelse og til Overvejelse. Nu plejer vi imidlertid kun at drøfte de Spørgsmaal, der foreligger for Tinget, de Forslag, der foreligger i Tinget. Hvorvidt de Herrer vil have et Udvalg af Hensyn til det Spørgsmaal, der er rejst udenfor Tinget, det maa de om; de har jo Magten, og de har Flertallet; men jeg har tænkt mig, og Ordføreren for mit Parti (Slebsager) har udtalt, hvad jeg her vil gentage, at vi ønsker ikke, der skal nedsættes Udvalg om denné Sag her i Folketinget, men at

Sagen saa hurtigt som muligt maa gaa til Landstinget under den Form, at vi fastholder Princippet om almindelig Valgret, men vi tilbyder som hidtil vor Villighed til Forhandling om Forslagets Enkeltheder i øvrigt; thi Forslaget er jo lige saa lidt nu, som den Gang vi forelagde det, et Ultimatum, men et Forhandlingsgrundlag. Ønsker de Herrer et Udvalg, saa for mig gerne; men jeg foreslaar det ikke, og personlig finder jeg det i og for sig mærkeligt, at man nu skulde nedsætte et Udvalg, for at Folketinget kunde stille Ændringsforslag til sit eget Forslag, saa længe man ikke ved, hvorledes Landstinget vil stille sig, om Landstinget vil optage en loyal Forhandling om denne Sag, eller om det vil afvise Forslaget som i Fjor ved en motiveret Dagsorden eller ved at nægte det Overgang til anden Behandling. Dette ved jeg ikke; men jeg har en Fornemmelse af, at Højre i Landstinget hellere vil drøfte denne Sag med det nuværende Ministerium end med det forrige. Jeg har ikke saa nøje Kendskab til Stemmningen i Landstingets Højre; det er muligt, at der er Medlemmer i Ministeriet, der kender den nøjere; jeg er tilbøjelig til at tro, at den nuværende Finansminister er meget klarere over det Forhold, end jeg er. Men lad os først se, hvorledes Landstinget vil stille sig til Sagen, i Stedet for at tale om, at vi paa Forhaand gør Indrømmelser uden at vide, om vi faar andre eller overhovedet nogle Indrømmelser til Gengæld. Jeg henstiller derfor til Tingets Flertal at afgøre, om de vil foreslaa Udvalg eller ikke. Min Mening herom er den, jeg her har udtalt, og den er i nøje Overensstemmelse med den Mening, der er raadende i Partiet og har fundet Udtryk hos den ærede Ordfører (Slebsager).

Det ærede Medlem, der er Ordfører for den radikale Gruppe (Povlsen), citerede en Udtalelse af mig ved Fremsættelsen af Grundlovsforslaget i Fjor, en Udtalelse, som gik ud paa, at jeg ønskede, Sagen maatte behandles saaledes, at vi viste, at vi var en Nations Repræsentanter mere end Partigængere. Jeg kunde have ønsket, at denne Grundregel og dette Valgsprog for denne Sag var blevet fulgt ved Valgene. Det blev det imidlertid ikke; men det skal jeg se bort fra. Nu er det forbi, nu staa vi overfor en anden Situation, og jeg ønsker da fremdeles, at vi kunde vise, at vi er en Nations Repræsentanter, der kan se stort paa denne Sag. Men naar jeg ikke ønsker for mit Vedkommende, og